

پیامبر اسلام(ص) چگونه نماز می‌خواند؟

در روایات بسیاری به چگونگی بجا آوردن نماز توسط رسول خدا(ص) اشاره شده است.

در روایات بسیاری به چگونگی بجا آوردن نماز توسط رسول خدا(ص) اشاره شده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، در روایات به چگونگی بجا آوردن نماز توسط رسول خدا(ص) اشاره شده است؛ که برای نمونه به ذکر مواردی بسنده می‌شود:

۱- امام علی(ع): «رسول خدا(ص) موقع گفتن تکبیر الاحرام و همچنین هنگام گفتن تکبیر برای رکوع و نیز هنگامی که سر از رکوع برمی‌داشت، دست‌ها را تا برابر گوش‌ها بلند می‌کرد».[۱]

۲- امام علی(ع): «هرگاه به رسول خدا(ص) در نماز حالت "خمیازه" دست می‌داد، دست راستش را جلو دهان می‌گرفت».[۲]

۳- امام علی(ع) به محمد بن ابی‌بکر نوشت: مراقب رکوع و سجودت باش؛ زیرا رسول خدا(ص) - که نمازش را کامل‌تر از همه انجام می‌داد و بهتر از دیگران مراعات می‌کرد - وقتی به رکوع می‌رفت سه بار می‌گفت: «سبحان ربی العظیم و بحمده» ... و وقتی به سجده می‌رفت، می‌گفت: «سبحان ربی الاعلی و بحمده».[۳]

۴- همچنین به او نوشت: وقتی رسول خدا(ص) از رکوع بلند می‌شد، می‌گفت: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ اللَّهُ لَكَ الْحَمْدُ مِلْءَ سَمَاوَاتِكَ وَ مِلْءَ أَرْضِكَ وَ مِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ»؛ [۴] خداوند ستایش کسی را که او را ستود بشنود و اجابت کند، خدایا! تو را سپاس و ستایش به حجم آسمان‌ها و زمین، و حجم هر چه که خواهی».

۵- امام باقر(ع): «رسول خدا(ص) در نماز «بسم الله الرحمن الرحيم» را آشکار می‌کرد و صدایش را به آن بلند می‌نمود».[۵]

۶- امام باقر(ع): «دو نفر از اصحاب رسول خدا(ص) در کیفیت قرائت نماز آن‌حضرت اختلاف کردند، برای روشن شدن آن به ابی‌بن کعب نامه نوشتند که رسول خدا چند بار در نماز مکت می‌کرد؟ او پاسخ داد: رسول خدا(ص) در حال قرائت دو جا مکت می‌کرد: یکی پس از فراغت از فاتحه الکتاب، و دیگری پس از پایان یافتن سوره».[۶]

۷- امام صادق(ع): «رسول خدا(ص) در نماز صبح سوره‌هایی مانند «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ» و «هل اتیک حدیث الغاشیة» و «لا اقسام بیوم القيامة» و مانند آن‌را می‌خواند. در نماز ظهر مانند سوره‌های «سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ» و «و الشمس و ضحیها» و «هل اتیک حدیث الغاشیة» و مانند آن‌را قرائت می‌کرد. در نماز مغرب سوره‌های کوتاه‌تری مانند «قل هو الله احد» و «اذا جاء نصر الله و الفتح» و «اذا زلزلت» را می‌خواند. و در نماز عشاء آنچه در نماز ظهر و در نماز عصر آنچه در نماز مغرب می‌خواند، قرائت می‌فرمود».[۷]

۸- هشام بن حکم گوید: از امام کاظم(ع) پرسیدم: به چه علت در رکوع «سبحان ربی العظیم و بحمده» و در سجده «سبحان ربی الاعلی و بحمده» گفته می‌شود؟ آن‌حضرت فرمود: «ای هشام! هنگامی که رسول خدا(ص) را به معراج بردند و در آن‌جا نماز گزارد و متذکر عظمت و بزرگی حق تعالی - که در آن شب دیده بود - شد، بدنش به لرزه افتاد و بی‌اختیار به حالت رکوع در آمد و در آن حال گفت: "سبحان ربی العظیم و بحمده" و وقتی از رکوع برخاست، به سوی حق تعالی در مقام و جایگاهی بالاتر از حالت قبلی متوجه شد [از ترس و عظمت حق] به سجده افتاد و گفت: "سبحان ربی الاعلی و بحمده". وقتی این ذکر را هفت بار تکرار کرد حالت خوف و ترس از او زایل شد...».[۸]

۹- ابو سعید خدری گوید: رسول خدا(ص) در نماز قبل از اشتغال به قرائت «أعوذ بالله من الشیطان الرجیم» می‌گفت. [۹]

۱۰- براء بن عازب گوید: رسول خدا(ص) هیچ نماز واجبی را بدون «قنوت» انجام نمی‌داد. [۱۰]

۱۱- محمد بن مسلمه می‌گوید: رسول خدا(ص) در سجده این دعا را می‌خواند: «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَ بِكَ آمَنْتُ، وَ لَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ صَوَّرَهُ، وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»؛ [۱۱] خدایا! برای تو سجده کردم، و به تو

ایمان آوردم، و تسلیم تو هستم. چهره [و حقیقت] من بر کسی سجده کرد که آن را آفرید و تصویرش نمود، و چشم و گوش
برایش شکافت، پس مقدس و والاست خدای یکتا که بهترین آفرینندگان است.

.....

پی نوشتها:

- [۱] ابن حیون مغربی، نعمان بن محمد، دعائم الإسلام و ذکر الحلال و الحرام و القضايا و الأحكام، ج ۱، ص ۱۶۲، قم، مؤسسه آل البيت(ع)، چاپ دوم، ۱۳۸۵ ق.
- [۲] محدث نوری، حسین، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، ج ۵، ص ۴۱۶، قم، مؤسسه آل البيت(ع)، چاپ اول، ۱۴۰۸ ق.
- [۳] ثقفی، ابراهیم بن محمد بن سعید بن هلال، الغارات أو الإستنفار و الغارات، محقق: محدث، جلال الدین، ج ۱، ص ۲۴۶، ۲۴۷، تهران، انجمن آثار ملی، چاپ اول، ۱۳۹۵ ق.
- [۴] همان، ص ۲۴۶.
- [۵] عیاشی، محمد بن مسعود، التفسیر، ج ۱، ص ۲۰، تهران، المطبعة العلمية، چاپ اول، ۱۳۸۰ ق.
- [۶] طوسی، محمد بن حسن، تهذیب الاحکام، ج ۲، ص ۲۹۷، تهران، دار الکتب الإسلامية، چاپ چهارم، ۱۴۰۷ ق.
- [۷] همان، ص ۹۵، ۹۶.
- [۸] شیخ صدوق، علل الشرائع، ج ۲، ص ۳۳۲، ۳۳۳، قم، کتاب فروشی داوری، چاپ اول، ۱۳۸۵ ش.
- [۹] شیخ حرّ عاملی، وسائل الشیعة، ج ۶، ص ۱۳۵، قم، مؤسسه آل البيت(ع)، چاپ اول، ۱۴۰۹ ق.
- [۱۰] ابن أبی جمهور، محمد بن زین الدین، عوالی اللئالی العزیزية فی الأحادیث الدینیة، ج ۲، ص ۴۲، قم، دار سید الشهداء للنشر، چاپ اول، ۱۴۰۵ ق.
- [۱۱] صالحی دمشقی، محمد بن یوسف، سبل الهدی و الرشاد فی سیرة خیر العباد، ج ۸، ص ۱۴۶، بیروت، دار الکتب العلمية، چاپ اول، ۱۴۱۴ ق.

منبع: اسلام کوئست